

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.243/2023/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. év március hó 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott1 és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. május 30. napján kihirdetett 511.B.127/2022/88. számú ítéletét vádlott1 I. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja.

A szabadságvesztés büntetést 6 (hat) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott tartózkodási helyeként feltüntetett címet lakcímként jelöli meg azzal, hogy az helyesen címrészlet.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. év május hó 30. napján kihirdetett 511.B.127/2022/88. számú ítéletében bűnösnek mondta ki vádlott1 I. r. vádlottat halált okozó testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés II. fordulat], amiért öt 5 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, amelyből a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság a sértett jogutódjai által bejelentett polgári jogi igényt a törvény egyéb útjára

utasította. Rendelkezett a törvényszék az eljárás során lefoglalt tárgyakról és kötelezte a vádlottl I. r. vádlottat a reá eső bünygyi költség viselésére.

[2] Az elsőfokú bíróság vádlott2 II. r. vádlottat bñösnek mondta ki társtettesként elkövetett garázdaság bñntettében [Btk. 339. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont], amiért őt 1 év 6 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – bñrtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a vádlott a bñntetése kétharmad részének kitöltése után bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[3] A törvényszék ítélete vádlott2 II. r. vádlott vonatkozásában a kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

[4] A Fővárosi Törvényszék ítélete ellen az ügyész vádlottl I. r. vádlott terhére a bñntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést, míg vádlottl I. r. vádlott a bñntetés enyhítéséért, védője pedig a tényállás téves megállapítása miatt, eltérő jogi minősítés megállapításáért és enyhébb bñntetés kiszabása érdekében terjesztett elő jogorvoslati nyilatkozatot.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.539/2023/2. számú átiratában az ügyész fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy a védői fellebbezés tartalmára figyelemmel – a Be. 590. § (1) és (2) bekezdéseiben írtaknak megfelelően – a felülbírálat teljeskörű. Rámutatott, hogy álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bñnygyben releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és összességükben is értékelte és ezek alapján állapította meg a történeti tényállást vádlottl I. r. vádlott tagadásával szemben. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, így felülbírálatra alkalmas. A törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget tett és az általa helyesen rögzített tényállás alapján okszerű következtetést vont a vádlott bñnyösségére. A bñntetés kiszabása körében azonban annak a meggyőződésének adott hangot, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a középértéknek megfelelő tartamú bñntetést szabott ki vádlottl I. r. vádlottal szemben, mert ez a tartam nem tükrözi az elsőfokú bíróság által egyébként helyesen feltárt súlyosító körülményeket. A fellebbviteli főügyészség átirata e körben kiemelte, hogy az I. r. vádlott a bñncselekményt az éjszakai órákban, útonálló jelleggel valósította meg és szintén nem értékelte megfelelő nyomatékka a vádlott bñntetett előéletét és ezzel összefüggésben azt a körülményt, hogy a személyében rejlő társadalomra veszélyesség az átlagosnál magasabb fokú. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét akként változtassa meg, hogy vádlottl I. r. vádlott szabadságvesztésének tartamát súlyosítsa, egyebekben hagyja helyben az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatát.

[6] vádlottl I. r. vádlott a másodfokú eljárásra új védőt hatalmazott meg, aki fellebbezésének írásbeli indokolásában a jogorvoslati nyilatkozatok tartalmát megváltoztatva immár kizárólag a kiszabott bñntetés enyhítése érdekében tartotta fenn a fellebbezésüket. A védő a bñntetés enyhítését célzó fellebbezésében rámutatott, hogy noha az elsőfokú bíróság teljeskörűen számba vette a vádlott javára értékelendő enyhítő körülményeket, de a bñntetés kiszabása során ezt nem juttatta érvényre és indokolatlanul hosszú tartamú szabadságvesztést szabott ki vádlottl I. r. vádlottal szemben. Kiemelte, hogy a törvényszék megállapította ugyan, hogy a

vádlottat az eredmény tekintetében a gondatlanság enyhébb foka (negligentia, hanyag gondatlanság) terheli, azonban ez a tény a büntetés kiszabása során nem tükröződött az ítéletben. Aláhúzta azt is, hogy a vádlott vitathatatlanul bódult állapotban volt a cselekmény elkövetésekor az általa korábban fogyasztott tudatmódosító szerektől, azonban arra is felhívta a másodfokú bíróság figyelmét, hogy ezzel kapcsolatban kábítószer-függőséget megelőző, felvilágosító kezelésen (elterelésen) vett részt, ami miatt a másik büntetőeljárást megszüntették. vádlottl felmérte tetteinek következményeit, változtatott a korábbi életvitelén, amit az is igazol, hogy újabb büntetőeljárás azóta sem indult ellene. A terhelt büntetett előéletével kapcsolatban annak a jogi álláspontjának adott hangot, hogy az a büntetés kiszabása során csak kisebb nyomatékkkal vehető figyelembe, tekintettel arra, hogy vádlottl egy, a 2011. évben elkövetett, bűncselekmény miatt vonták felelősségre csaknem tíz évvel ezelőtt. A leírtak alapján a védő az elsőfokú bíróság ítéletében kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését kérte a másodfokú bíróságtól.

[7] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket nyilvános ülésen bírálta el a Be. 599. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel.

[8] A másodfokú bíróság nyilvános ülésén vádlottl I. r. vádlott személyi körülményeit illetően rögzítette, hogy a vádlott alkalmi munkákból él, amelyekből havonta mintegy 150-180.000 forint jövedelemre tesz szert. Két nagykorú gyermeke még tanul, közös háztartásban élnek, eltartásukról gondoskodik. A vádlottnak 300.000 forintos bankhitel tartozása van.

[9] A vádlott a felszólalásában hangsúlyozta, hogy a kábítószer és alkoholfogyasztással felhagyott, cselekményét nagyon megbánta és a nyilvános ülésen jelenlévő sértett hozzátartozóitól ez alkalommal is bocsánatot kért.

[10] A védő a perbeszédében újfent a vádlott javára nagyobb nyomatékkkal értékelendő enyhítő körülményeket hangsúlyozta és továbbra is a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését kérte a másodfokú bíróságtól.

[11] vádlottl I. r. vádlott az utolsó szó jogán ismételten mély megbánásának adott hangot a történetek és ezzel összefüggésben a sértett halála miatt és a hozzátartozóktól újra bocsánatot kért.

[12] Az ellentétes irányú fellebbezések közül a Fővárosi Ítéltábla kizárólag az ügyészség súlyosítást célzó fellebbezését találta alaposnak.

[13] Az időközben megváltozott védői fellebbezés tartalmára tekintettel a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott a Be. 590. § (3) bekezdése alapján. E jogszabályi rendelkezés kimondja, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett fellebbezését, illetve részét bírálja felül. A módosított tartalmú védői fellebbezésre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy a jogorvoslati nyilatkozatok immár egységesen kizárólag a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést sérelmezték a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja értelmében, tehát már a védelem sem vitatta a tényállást és a jogi minősítést, mindössze enyhébb büntetés kiszabását szorgalmazta. Ennek eredményeként az

ítélőtábla a korlátozott felülbírálat keretében a tényállás megalapozottságát – a fenti jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel – nem vizsgálta, így azt értelemszerűen a másodfokú bírósági eljárásban is irányadónak tekintette.

[14] A Fővárosi Törvényszék az általa helyesen megállapított és a másodfokú eljárásban is irányadó történeti tényállás alapján okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére és a terhelt cselekményének anyagi jogi minősítése is mindenben megfelel az elkövetéskor hatályos Btk. rendelkezéseinek. A vádlott a testi sértés szándékával ütötte meg a sértettet, aki az ütés erejétől egyensúlyát veszítve hanyatt esett és a fejét úgy ütötte be az utcai kövezetbe, hogy életveszélyes sérüléseket szenvedett, amellyel közvetlen ok-okozati összefüggésben mintegy két hét elteltével életét veszítette. vádlottl vádlott szándéka kizárólag a testi sértés okozására irányult, a ténylegesen bekövetkezett halálos eredmény az elkövetéskori aktuális tudattartalmában nem jelent meg, így e tekintetben őt valóban a gondatlanság enyhébb formája, a hanyag gondatlanság terheli. E magatartásával azonban kétségtelenül megvalósította a Btk. 164. § (8) bekezdés II. fordulatóban megfogalmazott halált okozó testi sértés büntetét. E bűncselekmény dogmatikai jellegzetessége, hogy kizárólag vegyes bűnösséggel valósítható meg, ami azt jelenti, hogy a testi sértésre a vádlott szándéka és akár gondatlansága is kiterjedhet, azonban a súlyosabb eredményre (halál) kizárólag a gondatlansága terjedhet ki. E bűncselekmény klasszikus példája a kizárólag csak vegyes bűnösséggel megvalósítható (praeterintencionális), úgynevezett szándékon túli eredményű deliktumoknak.

[15] A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság legnagyobb részt helyesen tárta fel az enyhítő körülményeket, azonban a vádlott terhére értékelt súlyosító körülmények több elemmel is kiegészítésre szorulnak. A törvényszék helyesen és indokoltan értékelte vádlottl vádlott terhére az éjszakai útonálló és garázda jelleggel történő elkövetést, továbbá az önhibából eredő ittas, illetve kábítószerrel befolyásolt állapotban véghez vitt magatartást, mint ahogy megalapozottan értékelte súlyosító körülményként a vádlott büntetett előéletét is. A másodfokú bíróság azonban további nyomatékos súlyosító körülményként vette számba a vádlott terhére a társas elkövetést, azt, hogy a társas elkövetésben kezdeményező és vezető szerepet vállalt vádlottl I. r. vádlott. Ugyancsak súlyosító körülményként értékelte az ítéltábla a vádlott elkövetés során tanúsított kitartó szándékát, hiszen az irányadó történeti tényállás értelmében a sértetti társaság igyekezett kitérni a konfliktus és az azzal járó tettegesség elől, azonban vádlottl I. r. vádlott és társai nem hagytak fel a sértett és családtagjai további provokálásával és a kitérni szándékozó sértett után mentek. Ugyancsak nyomatékos súlyosító körülményként értékelte a másodfokú bíróság azt a körülményt, hogy az elkövetők – köztük vádlottl I. r. vádlott – a már súlyosan sérült sértett orvosi ellátását is akadályozták, mert a cselekmény helyszínének közelében tartózkodó mentőautó személyzetét szurkálással fenyegették, amelynek eredményeként e gépkocsi a sértett ellátása nélkül távozott a helyszínről. Végezetül nagy nyomatékkal súlyosító körülményként értékelte azt is a másodfokú bíróság, hogy a fiatal, 35 éves sértett teljesen vértlenül, ok nélkül és teljesen értelmetlenül lett halálos kimenetelű bűncselekmény áldozata.

[16] A súlyosító körülmények kiegészítésével az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtetteket a tekintetben, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke nem elégséges a Btk. 79.§-ában meghatározott büntetési célok maradéktalan eléréséhez. Ezért a másodfokú bíróság vádlottl I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 6 évre súlyosította, mert az ilyen tartalmú büntetést találta

tettarányosnak a vádlott cselekményével, az elkövető társadalomra veszélyességével és nem utolsósorban az enyhítő és súlyosító körülmények figyelembevételével.

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletének további rendelkezései a törvényi előírásoknak minden tekintetben megfelelnek.

[18] A nyilvános ülésen elhangzottak alapján az ítéltábla az ügydöntő határozatának rendelkező részében a vádlott korábbi tartózkodási helyét immár lakcímeként jelölte meg, mindemellett pontosította az épület megjelölését.

[19] A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetést kiszabó részében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvényszék ítéletének egyéb rendelkezéseit – helyes indokaira tekintettel – a Be. 605. § (1) bekezdésének felhívásával helybenhagyta.

Budapest, 2024. év március hó 7. napján

Nagyné dr. Drahos I. s.k. a tanács elnöke, Dr. Németh Nándor s.k. előadó bíró, Dr. Zsótér Zsuzsanna s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 511.B.127/2022/88. számú ítélete – a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.243/2023/11. számú ítéletében írt változtatással – vádlott I. rendű vádlott tekintetében 2024. március 7. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. március 7. napján

Nagyné dr. Drahos I. s.k.

a tanács elnöke